

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
pol leta 1 „ 60 „
četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
poslopju (Bischofshof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrstice,
če se natano en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročbo.

Ker bo prvo polletje kmalu doteklo, opozorujemo in opominjamo p. n. naročnike „Slov. Gospodarja“, ki se niso na celo leto naročili, naj blagovoljno naročbo o pravem času ponovijo, da se jim list zamore redno pošiljati. Od 1. julija do 1. oktobra velja „Slov. Gospodar“ — 80 kr., od 1. julija do konca leta 1 fl. 60 kr. Denar se najleži po poštnih nakaznicah pošlje. K temu še dostavimo prošnjo do tistih, ki še z dozdanim plačilom niso v redu, naj ne odlagajo čez pol leta; do prijateljev našega lista pa, da ga pomagajo še bolje širiti med ljudstvom.

Opravištvu „Slov. Gosp.“

Zborovanje kat. političnega društva v Konjicah.

[Izviran dopis.] Preteklo nedeljo, 10. t. m., vršilo se je zborovanje kat. pol. društva v Konjicah v najlepšem redu. Društvenikov domačih in tujih se je toliko sešlo bilo, da je prostorna sobana v nadžupnijskem poslopju že skoro pretesna bila. Po kratkem nagovoru g. prvosednika so se društvenikom razlagali sklepi dunajskega zbora avstrijskih katoličanov. Kakor na Dunaju, tako so se tudi tukaj od kmetijskega ljudstva vsi sklepi z navdušenjem sprejeli. Posebno je zanimalo vrle naše kmete, slišati sklepe zastran šole in družbinskih (socijalnih) razmer, ker te stvari vsem do živega sezajo. Vnovič potrjeni prejšnji odbor si bo prizadeval, da se bodo vsaj nekateri sklepi tudi dejanjsko izvrševali, na kolikor se namreč to s pomočjo domoljubnih, konservativnih kmetov storiti da. — Obžalovanja vredno je, da peščica sposobnih narodnjakov v trgu našim prizadetjem nasproti roke križem drži. Narodnjaki v gospodski suknji sicer obžaljujejo, da je vse politično življenje zamrlo, da se, — kakor koncem maja v Konjicah — skoro nihče več za volitve v srenjski zastop ne zmeni; da bi se pa ti narodnjaki nam pridružili in v edinem pol. društvu tega okraja z nami vred za napredek ljudstva se trudili, to

pa ne! In zakaj ne? Zato ne, ker se še niso izkopali iz predsodkov, ki jih je framasonski liberalizem z bedastimi nastavkami: „klerikalec“, „ultramontanec“, „fevdalec itd.“ po svetu raztrosil in federaliste razdvojil.

Spominjaje se te žalostne prikazni moram naravnoč izpovedati, da nas je močno osupnilo, kar smo v „Gospod.“ šte. 22. v vvodnem članku brali. Govoreč o prihodnjih volitvah v kranjski dež. zbor odkriva „Gosp.“ svoje nade, da nemškutarji Slovencev ne bodo zmagali. „Temu nam je porok“, — pravi dalje — „nova edinost in zastopnost, katera je tudi na Kranjskem po večletni, res neumni razprtiji zopet zavladala“. — Iz tega bi bilo sklepati, da je pri nas, kakor tudi na Kranjskem, v poglavitnih rečeh, ki so konservativce in liberalce ločile, popolno sporazumljenje nastalo, in da so liberalci do prepričanja prišli, kako „neumno“ da so ravnali, ko so na vse pretege „razprtije“ delali. Oj, da bi le res to prepričanje bilo zavladalo! V konservativnem časniku se menda nihče od konservativne strani ne bo drznil trditi, da je ona „neumno razprtijo“ delala. Poslednje Matične volitve čudno razsvetljujejo „zastopnost“ na Kranjskem! Še bolj jo vtegnejo posvetiti pri nas prihodnje volitve v dež. zbor. Katero točko dunajskih sklepov bi podpisal pri nas le eden naših sedanjih liberalnih poslancev? — Nam konservativnim Slovencem ostaja le alternativa: Da tirjamo po svoji vesti od prihodnjih kandidatov pritrjenja velevažnim dunajskim sklepom kat. zbora ali ne. Če nočemo ali se ne upamo tega tirjati, vrzimo vse katol. načela med staro šaro in prepuštimo vse politično delovanje liberalcem. Če pa tega nočemo, moramo pri tem ostati, kar je dunajski zbor avstrijskih katoličanov sklenil, in prepričali se bomo, da so te reči našim dosedanjim kolovodjem razun Hermana „noli me tangere“ ali pasje mleko.

Zeleti je torej, da se ne pisari o „neumni razprtiji“, dokler se liberalci do živega ne prepričajo, da je res silno neumno, nemškim liberalcem na ljubo prikimavati postavam, ki kat. Cer-